negas, ô Sicilis condemnatis fuerit. Sed, vt me alios conuertas, tu ô Tulli Eloquentiæ consul Statuarigo, sapientiæ domicilium, et Oratorum orator sublimissime progredere, et nunc quæ te interrogem, none, et te tua lingua in exilium misit, none et morti tradidit? in exilium misit, tradidit morti? An vt illius sanctitatis, ipsa illius potentia, virtus, et dicendi facultas Vicario te obiecit? obiecit, an quod bellum periculosum, et Reipub. damnosum protulerit? an quod aliquos inocuos iugulari, aut in exilij sententiam proscribi proclamarit? an quod Plebi Rom. libertati nouarum legum, mordacis institutis proscribere tentarit? nentis, nec bellum periculosum fecit, qui semper pacis, tranquillitatis amator extitit, nec perimendos quidem proclamauit, qui tot, et tantis miseriis, et iam iam ad mortis exilium supplicium condemnatis vitam, et libertatem restituit, nec noua praeterea instituere præsumpsit, qui Maiorum vestigia fortiter, virilitter, constanter sectanda adhortatus est. Attamen iustissima semper peroratuerit

mortem.

License: CC-BY-NC – Zürich, Zentralbibliothek, Ms. D 147, f. f.%20209v – Collection of oratory practice pieces in Latin by novices at the monastery of St. Gall, 1660 (http://www.e-codices.ch/en/zbz/D0147/f.%20209v)